

Arrest

nr. 199 219 van 5 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 2 mei 2016 België is binnengekomen, diende op 4 mei 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 28 juni 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 29 juni 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 04/05/2016
Overdracht CGVS: 26/05/2016

U werd op 13 januari 2016 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is, van 8.55 uur tot 12.59 uur (hierna gehoor CGVS 1). Uw advocaat, meester Oger, loco meester Loobuyck, was gedurende het gehele gehoor aanwezig. U werd opnieuw gehoord door het CGVS op 8 juni 2016, bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is, van 14.00 uur tot 16.58 uur (hierna gehoor CGVS 2). Uw advocaat, meester Oger, loco meester Loobuyck, was aanwezig gedurende het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de clan Asharaf. U woonde vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek naar België, op 1 april 2016 in Yoontoy, district Kismayo, provincie Lower Juba. U bezat een garage waar u autobanden verving en opblies. Begin 2016 ging u een relatie aan met A.A.S. (clan Asharaf), de eigenares van het theehuis naast uw garage. Na drie maanden besloot u met haar te huwen. U lichtte uw vader hierover in, waarna hij naar haar oom ging om in uw plaats haar hand te vragen. [A.A.S. werd door haar oom opgevoed omdat haar ouders op jonge leeftijd overleden]. Haar oom weigerde. Uw vader ging het later een tweede maal vragen, maar nam toen twee clanouderen mee. Haar oom weigerde opnieuw zonder een reden te geven. Daarop besloot u haar in het geheim te huwen in een wegloophuwelijk. U lichtte enkel uw oom in. U ging samen met A.A.S. naar Bulo Gudud waar een sheikh jullie in het geheim huwde. U bleef elf dagen in Bulo Gudud. De dag dat u terugkeerde naar Yoontoy (op 11 maart 2016), stuurde u A.A.S. naar uw huis en ging u rechtstreeks naar uw garage om te werken. Niet veel later kwam uw vader naar u in de garage. Op dat moment kwamen A.A.S.'s oom en drie mannen van Al Shabaab uw garage binnen. Ze kwamen u arresteren omdat u misdaden gepleegd had door met A.A.S. in het geheim te huwen. Uw vader protesteerde, waarop ze hem doodschoten. U werd meegenomen naar hun gevangenis in Yoontoy, waar u voor twintig dagen opgesloten zat. U werd veroordeeld tot steniging voor het plegen van overspel. Op de twintigste dag brak een gevecht uit tussen Al Shabaab en overheid. U greep de kans om te ontsnappen. U zat opgesloten in een huis dat een dak had dat gemaakt was van bladeren. U kon ontsnappen door naar boven te springen. U keerde terug naar uw huis om A.A.S. te zoeken. De burens vertelden u dat zij ondertussen ook reeds gevlucht was. U rende naar Bulo Gudud, waar uw oom woonde, om hulp aan hem te vragen. Uw oom regelde uw reis om Somalië te verlaten. U heeft geen contact meer gehad met uw vrouw. U werd met een auto naar Kenia gebracht. Een smokkelaar nam u mee naar Nairobi. Op 1 mei 2015 nam u het vliegtuig naar Europa, waarna u met de trein verder reisde naar België. U kwam aan in België op 2 mei 2016 en vroeg asiel aan op 4 mei 2016.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoor CGVS 1, p. 2 en gehoor CGVS 2, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis betreffende uw beweerde regio van herkomst, Yoontoy, ingestudeerd en niet doorleefd overkomt, daar er grote tekortkomingen op te merken zijn in uw kennis over elementen die deel uitmaken van de directe leefwereld van een inwoner van Yoontoy, maar u daarentegen wel in staat was om exacte kennis weer te geven over bepaalde frappante gebeurtenissen in de omgeving van Yoontoy.

Ten eerste wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw beweerde herkomst uit Yoontoy ernstig ondermijnd door uw erg gebrekkige kennis over recente gevechten en luchtaanvallen in Yoontoy en de omgeving van Yoontoy.

U verklaarde dat AMISOM een luchtaanval uitvoerde op de basis van Al Shabaab in Bulo Gudud in februari 2015. U verklaarde dat er geen luchtaanval was in Yoontoy, maar dat er wel eens een hele dag een vliegtuig boven de stad had gevlogen. Wanneer u gevraagd werd of er nog luchtaanvallen waren voor of na februari 2015 of in dorpen in de buurt van Yoontoy, verklaarde u dat dit de enige luchtaanval is waar u weet van heeft (gehoor CGVS 1, p. 11 en gehoor CGVS 2, p. 6). Wanneer u gevraagd werd naar gevechten in Yoontoy, verklaarde u dat er binnen uw stad geen gevechten waren (gehoor CGVS 1, p. 14). Tijdens het tweede gehoor werd u specifiek gevraagd naar gevechten in Yoontoy met Al Shabaab. U verklaarde hieromtrent dat Al Shabaab het dorp veroverde zonder dat er gevechten in de stad plaatsvonden. U verklaarde dat er in 2012 één keer werd gevochten buiten de stad. Wanneer u daarop gevraagd werd of er recenter gevechten plaatsvonden, verklaarde u dat er na 2014 geen aanvallen meer waren en dat de enige gevechten waar u weet van heeft degene zijn in 2012 en 2014 (gehoor CGVS 2, p. 6). Wanneer u gevraagd werd hoe u die gevechten ervoer, verklaarde u dat u ervaren heeft dat Al Shabaab buiten de stad verbleef en 's nachts de stad binnen kwam. Wanneer daarop benadrukt werd dat de vraag peilde naar uw ervaring van de gevechten, verklaarde u opnieuw dat de gevechten buiten de stad plaatsvonden en niet in de stad. Wanneer u daarop geconfronteerd werd met het feit dat de gevechten plaatsvonden in de buurt van waar u woonde en u daar wel iets van gemerkt zou moeten hebben, verklaarde u louter dat u geweerschoten hoorde. Nogmaals aangemoedigd om meer te vertellen over wat dit teweegbracht bij u, verklaarde u dat mensen wisten dat er gevechten aan de gang waren en dat men zich ging verstoppen in hun huis (gehoor CGVS 2, p. 6).

Volgens de informatie waarover CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, hebben er meerdere gevechten en luchtaanvallen plaatsgevonden in Yoontoy en in de omgeving van Yoontoy. In 2012 werd Bulo Gudud reeds gebombardeerd door de Keniaanse troepen. Verder bombardeerden ze in december 2014 een basis van Al Shabaab in Bulo Gudud (gelegen op zes kilometer van Yoontoy), waarbij auto's, munitie en voedsel van Al Shabaab vernield werden en luide explosies te horen waren. Op 1 januari 2015, 28 januari 2015 en 2 februari 2015, waren er gevechten tussen Al Shabaab en AMISOM in Yoontoy. Op 27 januari 2015 kwamen vijf personen om het leven, in gevechten tussen Keniaanse soldaten en Al Shabaab in Yoontoy. Begin februari 2015 voerde AMISOM verschillende luchtaanvallen uit in de regio Lower Juba, waaronder, zoals u zelf verklaarde in Bulo Gudud maar ook in uw eigen beweerde dorp van herkomst, Yoontoy en in Qaamqaam, Jamame en Jilib. Bovendien werden sommige burgers zelf het slachtoffer doordat ze ten gevolge van de luchtaanvallen hun vee verloren. Begin februari 2016 vielen de troepen van Jubaland Al Shabaab aan in zowel Yoontoy als Bulo Gudud (zie administratief dossier).

Het dient opgemerkt te worden dat deze gevechten elementaire aspecten van uw eigen onmiddellijk waarneembare leefwereld in Yoontoy zijn. Ook van de gevechten en aanvallen die plaatsvonden in Bulo Gudud kan verwacht worden dat u beter op de hoogte bent, aangezien uw oom aan vaders zijde daar woonachtig was (gehoor CGVS 2, p. 17), Bulo Gudud, waar een grote basis van Al Shabaab was, op slechts zes kilometer van Yoontoy gelegen is en u door uw beroep in contact kwam met mensen uit verschillende dorpen (gehoor CGVS 1, p. 4). Dat u precies kan aangeven dat de basis van Al Shabaab in Bulo Gudud in februari 2015 gebombardeerd werd, maar niet weet dat ook de basis in Yoontoy, de plaats waar u uw hele leven woonde, gebombardeerd werd en u slechts gedeeltelijk op de hoogte blijkt te zijn van de bombardementen en gevechten die plaatsvonden in en rond Yoontoy [hoewel u verschillende conflicten kon aanhalen van voor 2014 (gehoor CGVS 1, p. 13-14), wist u namelijk niets over gevechten en aanvallen van na 2014], geeft een ingestudeerde indruk.

Te meer omdat ook uw verklaringen over hoe u de gevechten zelf ervoer beperkt en ondoorleefd zijn. Bovenstaande vaststellingen doen reeds ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw beweerde herkomst uit het dorp Yoontoy, waar u gewoond zou hebben tot uw vertrek in april 2016.

Ten tweede zijn uw verklaringen tijdens de gehoren op het CGVS over de afstand van uw huis tot aan de rivier afwijkend en bijgevolg niet doorleefd. In het eerste gehoor verklaarde u dat de rivier gelegen was op minder dan een kilometer van uw huis (gehoor CGVS, p. 10). In het tweede gehoor verklaarde u dan weer dat de rivier gelegen was op drie kilometer van uw huis (gehoor CGVS 2, p. 3). Daar u verklaarde dat u twee maal per dag naar de rivier ging om water te halen (gehoor CGVS 2, p.4), kan verwacht worden dat u consistent kan aangeven hoe ver de rivier gelegen was van uw huis. Het is vreemd dat u, indien u werkelijk elke dag twee maal te voet de afstand tussen uw huis en de rivier (beide gelegen in Yoontoy) aflegde en waarbij er een aanzienlijk verschil is in de tijd die u zou nodig hebben om minder dan een kilometer dan wel drie kilometer af te leggen, geen consistente verklaringen hieromtrent aflegde, waardoor deze verklaringen niet doorleefd en dus niet waarachtig overkomen.

Ten derde is het opmerkelijk dat u op de hoogte bent van de overstromingen die plaatsvonden in Yoontoy in maart en september van het jaar 2010 en in 1997 (gehoor CGVS 1, p. 13), maar geen weet heeft van de ergste overstroming van de laatste jaren, namelijk in 2006. Wanneer u gevraagd werd of er overstromingen zijn geweest in Yoontoy verklaarde u dat er in 2010 twee overstromingen waren (gehoor CGVS 1, p. 13). Wanneer u gevraagd werd of er overstromingen voor of na 2010 zijn geweest, verklaarde u dat uw vader u vertelde over een overstroming in 1997 (gehoor CGVS 1, p. 13). Wanneer u gevraagd werd of u weet heeft van andere overstromingen die plaatsvonden in de Jubaregio, verklaarde u dat u enkel weet dat er bij jullie in 2010 een overstroming was (gehoor CGVS 2, p. 5). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt kende Somalië en voornamelijk de Jubaregio, waar Yoontoy gelegen is, in 2006 de ergste overstroming in de geschiedenis. U was op dat ogenblik dus veertien jaar. In de Jubavallei waren de Dayr-regens driehonderd procent meer dan normaal. Er waren in totaal zo'n vierhonderdvijftigduizend mensen ontheemd. Dorpen en landbouwgronden werden overspoeld met water en zowel Midden- als Laag Juba was enkel toegankelijk per boot of helikopter. In de regio langs de Jubarivier trad de rivier aan beide kanten tot tien kilometer buiten zijn oevers. De voedselprijzen stegen en de bevoorrading van de markten was beperkt. De toegang tot gezondheidszorg nam af terwijl ziektes die door water werden overgebracht toenamen (zie administratief dossier).

Uit bovenstaande blijkt duidelijk dat de overstroming van 2006 een aanzienlijke impact heeft gehad op de gehele bevolking van de Jubaregio. Daar Yoontoy, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, gelegen is langs de rivier (zie administratief dossier), u zelf ook aangaf dat de rivier op maximum drie kilometer van Yoontoy vandaan lag, u er twee maal per dag water haalde én uw vader een landbouwgrond bezat die langs de rivier gelegen was (gehoor CGVS 2, p. 3, 4), is het niet doorleefd en dus niet aannemelijk dat u deze overstroming -en zeker de gevolgen ervan- niet zou opgemerkt hebben. Dat u daarentegen wel exact kan aangeven in welke maanden de overstroming van 2010 plaatsvonden, geeft wederom een ingestudeerde indruk.

Ten vierde verklaarde u verkeerdelijk dat Biyomaal een subclan is van Hawiye (gehoor CGVS 1, p. 12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat Biyomaal een subclan is van Dir en ze traditioneel thuishoren in het gebied ten noorden van de stad Kismayo tot de gebieden Jamaame en Jilib, het gebied waar ook Yoontoy gelegen is (zie administratief dossier). Dat u de Biyomaal, die dominant is in uw beweerde regio van herkomst, verkeerdelijk aanduidt als Hawiye, roept ten eerste al ernstige vragen op bij uw beweerde herkomst uit Yoontoy, Lower Juba. Dat u daarentegen wel in staat was om verschillende subclans binnen de correcte clan te situeren (gehoor CGVS 1, p. 12), geeft daarenboven een ingestudeerde en ondoorleefde indruk.

Van iemand die zijn hele leven in Yoontoy woonde en werkte, kan verwacht worden dat die doorleefde verklaringen kan afleggen betreffende zijn dorp. Daar u vaak in staat was om exacte informatie over gebeurtenissen weer te geven maar anderzijds tekortschoot wanneer er gepeild werd naar elementen die deel uitmaken van de onmiddellijk waarneembare en essentiële aspecten van de leerwereld van een inwoner van Yoontoy, kan worden vastgesteld dat u niet vermogend was om doorleefde verklaringen over Yoontoy af te leggen waardoor er geen geloof gehecht wordt aan uw bewering van daar afkomstig te zijn.

Daargelaten de vaststelling dat op grond van bovenstaande – waaruit blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw herkomst uit het dorp Yoontoy – reeds besloten kan worden dat het door u geopperde asielrelaas – dat zich te Yontooy zou hebben afgespeeld – geenszins geloofwaardig is, dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent eveneens blijkt uit onderstaande vaststellingen.

Zo gaf u tijdens het eerste gehoor op het CGVS steeds aan dat uw vader slechts éénmaal naar de oom van A.A.S. ging om haar hand te vragen (gehoor CGVS 1, p. 6, 17 en 21) – dit op 25/02, waarna de oom van A.A.S. dit huwelijk weigerde (gehoor CGVS 1, p. 21). Tijdens het tweede gehoor verklaarde u, verrassend genoeg, dat uw vader eigenlijk twee keren naar de oom van A.A.S. ging om haar hand te vragen, en hij pas bij de tweede keer traditioneel ouderen met zich mee nam om deze te overtuigen (gehoor CGVS 2, p. 13). U verklaarde tevens dat deze ouderen steeds mee moeten gaan wanneer er om een toestemming [tot huwelijk] wordt gevraagd, en het een schande voor de clan zou zijn indien uw vader deze niet meenam (gehoor CGVS 2, p. 14). U erop gewezen dat uit uw verklaring naar voren komt dat uw vader deze ouderen niet meenam wanneer hij een eerste keer naar de oom van A.A.S. ging om er voor u haar hand te vragen, verklaarde u – uw verklaringen afgelegd tijdens het eerste gehoor fundamenteel wijzigend – dat uw vader die eerste keer enkel naar de oom van A.A.S. ging ‘om hem te laten weten dat hij plannen had om de hand van zijn dochter [niet] te komen vragen’. Het dient opgemerkt dat uw verklaringen hieromtrent tegenstrijdig zijn en niet weten te overtuigen. Immers, dat u tijdens het eerste gehoor op het CGVS, wanneer u vrijuit kon vertellen over de motieven die aanleiding vormden voor uw vertrek uit Somalië, steeds gewag maakte van 1 bezoek van uw vader aan de oom van A.A.S., waarbij er om toestemming tot huwelijk werd gevraagd [u situeerde dit op 25/02], en u, tijdens het tweede gehoor, plots gewag maakte van 2 dergelijke bezoeken, daarbij uw vorige verklaringen wijzigend, en stellend dat het eerste bezoek slechts ‘ter informatie’ was, zijn fundamenteel tegenstrijdige verklaringen en doet verder afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gevraagd naar de eventuele gevolgen die uw verboden huwelijk kon teweegbrengen, gaf u aan dat u verwachtte dat het ‘oké’ zou zijn (gehoor CGVS 1, p. 20). Gevraagd wat A.A.S. vond over de plannen om samen weg te lopen en heimelijk te huwen, verklaarde u – beknopt en eerder verrassend – dat ze tevreden was met de situatie (gehoor CGVS 2, p. 15). Gevraagd of u toen met haar sprak over de eventuele die jullie huwelijk met zich kon meebrengen, antwoordde u – de vraag ontwijkend en vaagweg – dat het in het algemeen geen grote gevolgen heeft in Somalië zolang je maar terugkeert. Gevraagd of jullie enige afwegingen maakten vooraleer jullie deze beslissing namen, antwoordde u zonder meer bevestigend, waarna u evenwel stelde dat u het als een normale zaak zag. Het dient opgemerkt dat deze verklaringen allesbehalve doorleefd te noemen zijn. Immers, van iemand die plant te huwen in het geheim, tegen de wil in van deze die hieromtrent het laatste woord heeft, kan op zijn minst verwacht worden dat er ietwat nagedacht wordt over de eventuele gevolgen die het huwelijk teweeg kan brengen, en hoe de situatie er na het geheime huwelijk uit zou zien. Uw erg beknopte verklaringen hieromtrent, namelijk dat u het zag als een normale zaak, en u dacht dat het oké zou zijn, overtuigen allerminst en geven geen blijk van werkelijk meegemaakte situaties.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Kismayo gelegen in de regio Lower Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Yoontoy heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS dd. 13 januari 2017 en 8 juni 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoor CGVS 1 en gehoor CGVS 2, p. 2). U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er getwijfeld werd aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië en daarbij nogmaals gewezen op het belang van eerlijk te zijn over uw verblijfplaatsen (gehoor CGVS 1, p. 13 en gehoor CGVS 2, p. 7). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoor CGVS 1 en gehoor CGVS 2, p.2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen1, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een korte theoretische toelichting licht verzoeker toe als volgt:

"II.1.4 Vooreerst stelt verwerende partij geen geloof te hechten aan de herkomst van verzoekende partij uit het dorp Yoontoy. Zij stelt het vreemd te vinden dat verzoekende partij niet op de hoogte zou zijn van luchtaanvallen in haar regio:

[citaat bestreden beslissing]

Allereerst merkt verzoekende partij op dat verwerende partij niet betwist dat de (lucht)aanvallen waarover verzoekende partij vertelde weldegelijk hebben plaatsgevonden.

Zo vertelde zij over de luchtaanval in 2015 waar Amisom de basis van Al Shabab aanviel: p. 11 CGVS I [CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 11]

Zij is evenwel niet op de hoogte van elke aanval en elk gevecht in haar regio. Zij had geen toegang tot het nieuws of het internet om alles op de voet te volgen. Het is natuurlijk erg makkelijk om achteraf op basis van verslagen te stellen dat er bepaalde incidenten hebben plaatsgevonden. Verzoekende partij leefde in een door Al Shabab gecontroleerd dorp. Er waren altijd spanningen, maar zij kan niet verwacht worden op de hoogte te zijn van elk incident.

Verzoekende partij vertelde over incidenten die zij zich nog herinnerde: p. 13 en 14 CGVS I

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 13-14]

Verzoekende partij vertelde aldus bijzonder gedetailleerd welke gevechten er plaatsvonden, wie aan de macht was en wanneer. Zij vertelde spontaan de namen van de leiders van Al Shabab, van de gouverneur, van de leider van de Islamitische rechtbanken,...

Verzoekende partij vertelde eveneens wanneer Al Shabab verdreven werd uit haar dorp en door wie. Zij kende eveneens ALLE namen van de krijgsheren, Al Shabab leiders, de Ethiopische troepen...: p. 13 CGVS I

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 15]

De kennis van verzoekende partij reikt echter veel verder dan dat. Zo kende zij alle dorpen die verwerende partij opnoemde: p. 16-17 CGVS I

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 16-17]

Zij gaf zelf ook spontaan de rondom gelegen dorpen aan: p. 9 CGVS I

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 9]

Zij kende de radiozender van Al Shabab: p. 17 CGVS

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 17]

Zij kende de bruggen en de rivier: p. 9 CGVS I

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 9]

Zij kende perfect de seizoenen: p. 10 CGVS I

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 10]

Zij kon perfect beschrijven welke weg er van en naar Yoontoy loopt: p. 10 CGVS

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 10]

Zij vertelde over de werkwijze van Al Shabab: p. 11 CGVS I

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 11]

en p. 16 CGVS I

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 16]

Verwerende partij heeft zelf aangegeven tijdens het gehoor dat verzoekende partij inderdaad op de hoogte is van alles dat in Yoontoy is gebeurd: p. 13 CGVS

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 13]

Dat verzoekende partij niet op de hoogte is van bepaalde zaken die in de omliggende gebieden is voorgevallen, betekent niet dat zij niet van Yoontoy afkomstig zou zijn.

Zij had simpelweg geen toegang tot al de informatie waarover het CGVS thans beschikt, op basis van achteraf opgestelde rapporten. Wat zij meegemaakt heeft, in haar directe omgeving, heeft zij zonder moeite en erg gedetailleerd uiteengezet, wat verwerende partij eveneens beaamt. Verwerende partij kan dan ook bezwaarlijk beweren dat verzoekende partij niet van Yoontoy afkomstig zou zijn!

II.1.5. Verwerende partij kiest er echter voor om alle kennis van verzoekende partij naast zich neer te leggen en zich te focussen op details en onbenulligheden. Zo stelt zij dat verzoekende partij tijdens het eerste gehoor verklaard zou hebben dat haar huis op minder dan 1 km gelegen is van de rivier en tijdens het tweede gehoor gezegd zou hebben dat het ongeveer 3 km ver gelegen zou zijn:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij is niet ernstig! Verzoekende partij heeft geen scholing gelopen en kan geen exacte afstanden geven tussen haar dorp en de rivier. Wat zij wel gezegd heeft is dat de rivier niet ver van haar dorp gelegen is. Zij heeft een inschatting gemaakt, en zij meent dat het zeker minder dan 3 km gelegen is van haar dorp, maar hoe ver het exact is, kan zij niet zeggen. Verwerende partij dient een klein beetje redelijk te werk te gaan en het gehoor in zijn geheel te beoordelen, rekening houdend met het profiel van verzoekende partij in plaats van zich blind te staren op de voor haar beschikbare kaarten en rapporten en te verwachten dat verzoekende partij ze stuk voor stuk kan opnoemen.

II.1.6. Verder stelt verwerende partij het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij herinnerde zich nog de overstroming van 2010 en vertelde ook dat haar vader haar verteld had over de overstroming van 1997. Zij herinnert zich de overstroming van 1997 dan ook niet. Ten tijde van de overstroming van 2006 was verzoekende partij 14 jaar oud. Verzoekende partij herinnert zich deze overstroming niet, maar dit kan haar bezwaarlijk kwalijk worden genomen. De feiten dateren van meer dan 10 jaar geleden en verzoekende partij was nog een kind.

Zoals hierboven weergegeven, is de kennis van verzoekende partij over haar regio bijzonder uitgebreid. Verwerende partij focust zich enkel op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor naast zich neer.

II.1.7. Verwerende partij vindt er niets beters op om als laatste strohalm te argumenteren dat de kennis van verzoekende partij ingestudeerd zou zijn - quod certe non!- omdat zij niet op de hoogte zou zijn van bepaalde gebeurtenissen.

Verwerende partij gaat erg onredelijk te werk: zij neemt een kaart en rapporten bij de hand en verwacht dat verzoekende partij alle dorpen, afstanden en gebeurtenissen kan aangeven zoals deze beschikbaar zijn op de voor verwerende partij beschikbare informatie. Dit is geen ernstige manier van onderzoeken en kan zelfs niet verwacht worden van een gemiddeld persoon opgegroeid in België!

Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan- familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen. M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft.

Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

(...)". En verder: *"In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes - (...) - niet (kunnen) kennen."*

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativiseringsvermogen bij de analyse ervan.

In casu heeft verwerende partij alle relativiseringsvermogen, alsook de kennis van verzoekende partij volledig aan de kant geschoven (zoals hierboven reeds uitvoerig aangetoond).

Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij deze kennis van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

II.1.8. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.9. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië, Yoontoy afkomstig is.

II.1.10 Verwerende partij stelt ten slotte het volgende aangaande het asielrelaas van verzoekende partij: [citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft tijdens het gehoor reeds aangegeven dat er een misverstand moest zijn ontstaan. De vader van verzoekende partij ging een eerste keer langs voor een eerste gesprek met de oom van A.A.S. Pas de tweede keer ging hij langs om de hand van A.A.S. te vragen, samen met de dorpsoudsten.

II.1.11 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.12. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoeker een advies neer van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststelling dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn identiteit en regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen omtrent zijn eigen leefomgeving en volhardt dat hij wel over een toereikende socio-politieke kennis bezit omtrent zijn dorp en de dorpen rondom zijn dorp. Het louter volharden in zijn verklaringen doet echter geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat verzoekers kennis over (i) luchtaanvallen en gevechten in zijn dorp en de dorpen rondom zijn dorp, (ii) overstromingen in zijn dorp, (iii) zijn clankennis van zijn regio, enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt, en dat (iv) verzoekers verklaringen omtrent de afstand van zijn woning tot de rivier inconsistent zijn. De Raad is aldus van mening dat bovenstaande vaststellingen verzoekers verklaringen over zijn vermeende regio van herkomst ernstig ondermijnen.

De kennis van gedetailleerde feiten over wie aan de macht was en wanneer, de namen van de leiders van Al Shabaab, de gouverneur en de leider van de islamitische rechtbanken, alle dorpen rondom, de radiozender van Al Shabaab, de bruggen en de rivier, de seizoenen, is een kennis die tevens door studie kan worden verworven.

Waar verzoeker de bevindingen van de commissaris-generaal omtrent zijn gebrekkige kennis over luchtaanvallen tracht te minimaliseren door te verwijzen naar het feit dat hij geen toegang had tot mediakanalen, merkt de Raad op dat dergelijk verweer geen verschoning biedt voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn directe leefomgeving. Verzoeker werd immers bevraagd over gevechten en luchtaanvallen die plaatsvonden in zijn eigen dorp en het nabijgelegen Bulu Guduud, de woonplaats van zijn oom (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 17). Verzoeker diende dus geen toegang te hebben tot mediakanalen om kennis te hebben van deze gevechten. Van iemand die verklaarde vanaf zijn geboorte tot zijn vertrek in april 2016 in Yoontoy gewoond te hebben (DVZ-verklaring, stuk 13, p. 4), en aldus de verschillende conflicten in en rondom zijn dorp heeft meegemaakt, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij hierover doorleefde verklaringen kan afleggen en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken hieromtrent, *quod non in casu*.

Verzoekers beperkte scholing kan verder geenszins verschoning bieden voor het feit dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde omtrent de afstand van zijn woning tot de rivier. Dienaangaande merkt de Raad op dat verzoeker, toen hem gevraagd werd waar zij water haalden, spontaan vermeldde dat de rivier op minder dan één kilometer van zijn woning gelegen was (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 10). Aldus kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker hier verder consistente verklaringen over kan afleggen, *quod non*, daar verzoeker tijdens het tweede CGVS-interview verklaarde dat zijn woning op ongeveer drie kilometer van de rivier was gelegen (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 3). Daarenboven geeft verzoeker te kennen dat er geen waterputten zijn in Yoontoy, enkel in Bulu Gudud, denkt hij (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 10), om dan later te stellen dat in 2011, tijdens de grootste droogte die verzoeker meemaakte, ze water gebruikten van de rivier via een machine, een motor (*Ibid.*, p. 13). Verzoekers relaas is niet alleen tegenstrijdig, het strookt evenmin met de informatie in het administratief dossier dat er ook in Yoontoy waterbronnen waren (Landeninformatie, stuk 15, nr. 6). Verzoekers verklaringen tijdens het tweede CGVS-interview vallen overigens niet te rijmen met voormelde vaststellingen. Hij verhaalde dat de rivier de enige plek was waar je water kon halen en dit zorgde nooit voor problemen. Gevraagd of het soms niet mogelijk was om daar water te halen, was de rivier, volgens verzoeker, gelijk aan de grond en de mensen konden ernaartoe om water op te scheppen (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 3-4).

Verzoeker weerlegt bovendien geenszins de motivering in de bestreden beslissing omtrent de overstromingen in zijn regio door het louter pomen dat hij zich de overstroming in 2006 niet kan herinneren omdat hij op dat moment slechts veertien jaar oud was. Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 15, nr. 11-13) blijkt immers dat de overstroming in 2006 hard toesloeg in de regio Lower Juba, dat volledig geïsoleerd werd door de overstromingen, en dat de situatie zo erg was dat dit beschouwd werd als een humanitaire ramp. Gelet op de impact van deze overstromingen acht de Raad het dan ook geheel niet aannemelijk dat hij zich deze overstromingen, ondanks zijn jonge leeftijd, niet zou herinneren wanneer hem hiernaar wordt gevraagd. De Raad is van mening dat dit verzoekers herkomst uit de regio op fundamentele wijze ondergraft.

Dergelijke onwetendheden zijn immers volstrekt ongeloofwaardig en duiden erop dat hij deze periode van overstromingen in zijn voorgehouden regio van herkomst niet werkelijk heeft meegemaakt.

Verzoeker weerlegt bovendien geenszins de motivering in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker 'Biyomaal' verkeerdelijk zou aanduiden als een subclan van de Hawiye. Uit landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 15, nr. 13) blijkt immers dat dit de dominante clan betreft in zijn regio van herkomst. Gelet op het belang van het clansysteem in Somalië kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker hiervan op de hoogte is. Verzoekers gebrek aan clankennis tast de geloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent zijn vermeende regio van herkomst aan.

Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers asielrelaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat iedere asielaanvraag op de individuele merites wordt beoordeeld.

De motivering van de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, door de Raad overgenomen:

"In casu werd vastgesteld dat uw kennis betreffende uw beweerde regio van herkomst, Yoontoy, ingestudeerd en niet doorleefd overkomt, daar er grote tekortkomingen op te merken zijn in uw kennis over elementen die deel uitmaken van de directe leefwereld van een inwoner van Yoontoy, maar u daarentegen wel in staat was om exacte kennis weer te geven over bepaalde frappante gebeurtenissen in de omgeving van Yoontoy.

Ten eerste wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw beweerde herkomst uit Yoontoy ernstig ondermijnd door uw erg gebrekkige kennis over recente gevechten en luchtaanvallen in Yoontoy en de omgeving van Yoontoy.

U verklaarde dat AMISOM een luchtaanval uitvoerde op de basis van Al Shabaab in Bulo Gudud in februari 2015. U verklaarde dat er geen luchtaanval was in Yoontoy, maar dat er wel eens een hele dag een vliegtuig boven de stad had gevlogen. Wanneer u gevraagd werd of er nog luchtaanvallen waren voor of na februari 2015 of in dorpen in de buurt van Yoontoy, verklaarde u dat dit de enige luchtaanval is waar u weet van heeft (gehoor CGVS 1, p. 11 en gehoor CGVS 2, p. 6). Wanneer u gevraagd werd naar gevechten in Yoontoy, verklaarde u dat er binnen uw stad geen gevechten waren (gehoor CGVS 1, p. 14). Tijdens het tweede gehoor werd u specifiek gevraagd naar gevechten in Yoontoy met Al Shabaab. U verklaarde hieromtrent dat Al Shabaab het dorp veroverde zonder dat er gevechten in de stad plaatsvonden. U verklaarde dat er in 2012 één keer werd gevochten buiten de stad. Wanneer u daarop gevraagd werd of er recenter gevechten plaatsvonden, verklaarde u dat er na 2014 geen aanvallen meer waren en dat de enige gevechten waar u weet van heeft degene zijn in 2012 en 2014 (gehoor CGVS 2, p. 6). Wanneer u gevraagd werd hoe u die gevechten ervoer, verklaarde u dat u ervaren heeft dat Al Shabaab buiten de stad verbleef en 's nachts de stad binnen kwam. Wanneer daarop benadrukt werd dat de vraag peilde naar uw ervaring van de gevechten, verklaarde u opnieuw dat de gevechten buiten de stad plaatsvonden en niet in de stad. Wanneer u daarop geconfronteerd werd met het feit dat de gevechten plaatsvonden in de buurt van waar u woonde en u daar wel iets van gemerkt zou moeten hebben, verklaarde u louter dat u geweerschoten hoorde. Nogmaals aangemoedigd om meer te vertellen over wat dit teweegbracht bij u, verklaarde u dat mensen wisten dat er gevechten aan de gang waren en dat men zich ging verstoppen in hun huis (gehoor CGVS 2, p. 6).

Volgens de informatie waarover CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, hebben er meerdere gevechten en luchtaanvallen plaatsgevonden in Yoontoy en in de omgeving van Yoontoy. In 2012 werd Bulo Gudud reeds gebombardeerd door de Keniaanse troepen. Verder bombardeerden ze in december 2014 een basis van Al Shabaab in Bulo Gudud (gelegen op zes kilometer van Yoontoy), waarbij auto's, munitie en voedsel van Al Shabaab vernield werden en luide explosies te horen waren. Op 1 januari 2015, 28 januari 2015 en 2 februari 2015, waren er gevechten tussen Al Shabaab en AMISOM in Yoontoy. Op 27 januari 2015 kwamen vijf personen om het leven, in gevechten tussen Keniaanse soldaten en Al Shabaab in Yoontoy. Begin februari 2015 voerde AMISOM verschillende luchtaanvallen uit in de regio Lower Juba, waaronder, zoals u zelf verklaarde in Bulo Gudud maar ook in uw eigen beweerde dorp van herkomst, Yoontoy en in Qaamqaam, Jamame en Jilib. Bovendien werden sommige burgers zelf het slachtoffer doordat ze ten gevolge van de luchtaanvallen hun vee verloren. Begin februari 2016 vielen de troepen van Jubaland Al Shabaab aan in zowel Yoontoy als Bulo Gudud (zie administratief dossier).

Het dient opgemerkt te worden dat deze gevechten elementaire aspecten van uw eigen onmiddellijk waarneembare leefwereld in Yoontoy zijn.

Ook van de gevechten en aanvallen die plaatsvonden in Bulo Gudud kan verwacht worden dat u beter op de hoogte bent, aangezien uw oom aan vaders zijde daar woonachtig was (gehoor CGVS 2, p. 17), Bulo Gudud, waar een grote basis van Al Shabaab was, op slechts zes kilometer van Yoontoy gelegen is en u door uw beroep in contact kwam met mensen uit verschillende dorpen (gehoor CGVS 1, p. 4). Dat u precies kan aangeven dat de basis van Al Shabaab in Bulo Gudud in februari 2015 gebombardeerd werd, maar niet weet dat ook de basis in Yoontoy, de plaats waar u uw hele leven woonde, gebombardeerd werd en u slechts gedeeltelijk op de hoogte blijkt te zijn van de bombardementen en gevechten die plaatsvonden in en rond Yoontoy [hoewel u verschillende conflicten kon aanhalen van voor 2014 (gehoor CGVS 1, p. 13-14), wist u namelijk niets over gevechten en aanvallen van na 2014], geeft een ingestudeerde indruk. Te meer omdat ook uw verklaringen over hoe u de gevechten zelf ervoer beperkt en ondoorleefd zijn. Bovenstaande vaststellingen doen reeds ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw beweerde herkomst uit het dorp Yoontoy, waar u gewoond zou hebben tot uw vertrek in april 2016.

Ten tweede zijn uw verklaringen tijdens de gehoren op het CGVS over de afstand van uw huis tot aan de rivier afwijkend en bijgevolg niet doorleefd. In het eerste gehoor verklaarde u dat de rivier gelegen was op minder dan een kilometer van uw huis (gehoor CGVS, p. 10). In het tweede gehoor verklaarde u dan weer dat de rivier gelegen was op drie kilometer van uw huis (gehoor CGVS 2, p. 3). Daar u verklaarde dat u twee maal per dag naar de rivier ging om water te halen (gehoor CGVS 2, p. 4), kan verwacht worden dat u consistent kan aangeven hoe ver de rivier gelegen was van uw huis. Het is vreemd dat u, indien u werkelijk elke dag twee maal te voet de afstand tussen uw huis en de rivier (beide gelegen in Yoontoy) aflegde en waarbij er een aanzienlijk verschil is in de tijd die u zou nodig hebben om minder dan een kilometer dan wel drie kilometer af te leggen, geen consistente verklaringen hieromtrent aflegde, waardoor deze verklaringen niet doorleefd en dus niet waarachtig overkomen.

Ten derde is het opmerkelijk dat u op de hoogte bent van de overstromingen die plaatsvonden in Yoontoy in maart en september van het jaar 2010 en in 1997 (gehoor CGVS 1, p. 13), maar geen weet heeft van de ergste overstroming van de laatste jaren, namelijk in 2006. Wanneer u gevraagd werd of er overstromingen zijn geweest in Yoontoy verklaarde u dat er in 2010 twee overstromingen waren (gehoor CGVS 1, p. 13). Wanneer u gevraagd werd of er overstromingen voor of na 2010 zijn geweest, verklaarde u dat uw vader u vertelde over een overstroming in 1997 (gehoor CGVS 1, p. 13). Wanneer u gevraagd werd of u weet heeft van andere overstromingen die plaatsvonden in de Jubaregio, verklaarde u dat u enkel weet dat er bij jullie in 2010 een overstroming was (gehoor CGVS 2, p. 5). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt kende Somalië en voornamelijk de Jubaregio, waar Yoontoy gelegen is, in 2006 de ergste overstroming in de geschiedenis. U was op dat ogenblik dus veertien jaar. In de Jubavallei waren de Dayr-regens driehonderd procent meer dan normaal. Er waren in totaal zo'n vierhonderdvijftigduizend mensen ontheemd. Dorpen en landbouwgronden werden overspoeld met water en zowel Midden- als Laag Juba was enkel toegankelijk per boot of helikopter. In de regio langs de Jubarivier trad de rivier aan beide kanten tot tien kilometer buiten zijn oevers. De voedselprijzen stegen en de bevoorrading van de markten was beperkt. De toegang tot gezondheidszorg nam af terwijl ziektes die door water werden overgebracht toenamen (zie administratief dossier).

Uit bovenstaande blijkt duidelijk dat de overstroming van 2006 een aanzienlijke impact heeft gehad op de gehele bevolking van de Jubaregio. Daar Yoontoy, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, gelegen is langs de rivier (zie administratief dossier), u zelf ook aangaf dat de rivier op maximum drie kilometer van Yoontoy vandaan lag, u er twee maal per dag water haalde én uw vader een landbouwgrond bezat die langs de rivier gelegen was (gehoor CGVS 2, p. 3, 4), is het niet doorleefd en dus niet aannemelijk dat u deze overstroming -en zeker de gevolgen ervan- niet zou opgemerkt hebben. Dat u daarentegen wel exact kan aangeven in welke maanden de overstroming van 2010 plaatsvonden, geeft wederom een ingestudeerde indruk.

Ten vierde verklaarde u verkeerdelijk dat Biyomaal een subclan is van Hawiye (gehoor CGVS 1, p. 12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat Biyomaal een subclan is van Dir en ze traditioneel thuishoren in het gebied ten noorden van de stad Kismayo tot de gebieden Jamaame en Jilib, het gebied waar ook Yoontoy gelegen is (zie administratief dossier). Dat u de Biyomaal, die dominant is in uw beweerde regio van herkomst, verkeerdelijk aanduidt als Hawiye, roept ten eerste al ernstige vragen op bij uw beweerde herkomst uit Yoontoy, Lower Juba. Dat u daarentegen wel in staat was om verschillende subclans binnen de correcte clan te situeren (gehoor CGVS 1, p. 12), geeft daarenboven een ingestudeerde en ondoorleefde indruk.

Van iemand die zijn hele leven in Yoontoy woonde en werkte, kan verwacht worden dat die doorleefde verklaringen kan afleggen betreffende zijn dorp. Daar u vaak in staat was om exacte informatie over gebeurtenissen weer te geven maar anderzijds tekortschoot wanneer er gepeild werd naar elementen die deel uitmaken van de onmiddellijk waarneembare en essentiële aspecten van de leerwereld van een inwoner van Yoontoy, kan worden vastgesteld dat u niet vermogend was om doorleefde verklaringen over Yoontoy af te leggen waardoor er geen geloof gehecht wordt aan uw bewering van daar afkomstig te zijn.”

Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Yoontoy, in het district Kismayo gelegen in de provincie Lower Juba. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Geheel ten overvloede treedt de Raad verder de commissaris-generaal bij dat de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt ondergraven door verschillende onwaarschijnlijkheden en tegenstrijdigheden. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift ertoe te herhalen dat de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden een misverstand betroffen, waarmee verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden geenszins *in concreto* weerlegt. Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een volledige en correcte manier aanbrengt, en dat hij dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk dient te doen. Gezien de motivering in de bestreden beslissing niet dienstig wordt weerlegd, blijft zij onverminderd gehandhaafd:

“Daargelaten de vaststelling dat op grond van bovenstaande – waaruit blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw herkomst uit het dorp Yoontoy – reeds besloten kan worden dat het door u geopperde asielrelaas – dat zich te Yontooy zou hebben afgespeeld – geenszins geloofwaardig is, dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent eveneens blijkt uit onderstaande vaststellingen.

Zo gaf u tijdens het eerste gehoor op het CGVS steeds aan dat uw vader slechts éénmaal naar de oom van A.A.S. ging om haar hand te vragen (gehoor CGVS 1, p. 6, 17 en 21) – dit op 25/02, waarna de oom van A.A.S. dit huwelijk weigerde (gehoor CGVS 1, p. 21). Tijdens het tweede gehoor verklaarde u, verrassend genoeg, dat uw vader eigenlijk twee keren naar de oom van A.A.S. ging om haar hand te vragen, en hij pas bij de tweede keer traditioneel ouderen met zich mee nam om deze te overtuigen (gehoor CGVS 2, p. 13). U verklaarde tevens dat deze ouderen steeds mee moeten gaan wanneer er om een toestemming [tot huwelijk] wordt gevraagd, en het een schande voor de clan zou zijn indien uw vader deze niet meenam (gehoor CGVS 2, p. 14). U erop gewezen dat uit uw verklaring naar voren komt dat uw vader deze ouderen niet meenam wanneer hij een eerste keer naar de oom van A.A.S. ging om er voor u haar hand te vragen, verklaarde u – uw verklaringen afgelegd tijdens het eerste gehoor fundamenteel wijzigend – dat uw vader die eerste keer enkel naar de oom van A.A.S. ging ‘om hem te laten weten dat hij plannen had om de hand van zijn dochter [niet] te komen vragen’. Het dient opgemerkt dat uw verklaringen hieromtrent tegenstrijdig zijn en niet weten te overtuigen. Immers, dat u tijdens het eerste gehoor op het CGVS, wanneer u vrijuit kon vertellen over de motieven die aanleiding vormden voor uw vertrek uit Somalië, steeds gewag maakte van 1 bezoek van uw vader aan de oom van A.A.S., waarbij er om toestemming tot huwelijk werd gevraagd [u situeerde dit op 25/02], en u, tijdens het tweede gehoor, plots gewag maakte van 2 dergelijke bezoeken, daarbij uw vorige verklaringen wijzigend, en stellend dat het eerste bezoek slechts ‘ter informatie’ was, zijn fundamenteel tegenstrijdige verklaringen en doet verder afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gevraagd naar de eventuele gevolgen die uw verboden huwelijk kon teweegbrengen, gaf u aan dat u verwachtte dat het ‘oké’ zou zijn (gehoor CGVS 1, p. 20). Gevraagd wat A.A.S. vond over de plannen om samen weg te lopen en heimelijk te huwen, verklaarde u – beknopt en eerder verrassend – dat ze tevreden was met de situatie (gehoor CGVS 2, p. 15). Gevraagd of u toen met haar sprak over de eventuele die jullie huwelijk met zich kon meebrengen, antwoordde u – de vraag ontwijkend en vaagweg – dat het in het algemeen geen grote gevolgen heeft in Somalië zolang je maar terugkeert. Gevraagd of jullie enige afwegingen maakten vooraleer jullie deze beslissing namen, antwoordde u zonder meer bevestigend, waarna u evenwel stelde dat u het als een normale zaak zag. Het dient opgemerkt dat deze verklaringen allesbehalve doorleefd te noemen zijn.

Immers, van iemand die plant te huwen in het geheim, tegen de wil in van deze die hieromtrent het laatste woord heeft, kan op zijn minst verwacht worden dat er ietwat nagedacht wordt over de eventuele gevolgen die het huwelijk teweeg kan brengen, en hoe de situatie er na het geheime huwelijk uit zou zien.

Uw erg beknopte verklaringen hieromtrent, namelijk dat u het zag als een normale zaak, en u dacht dat het oké zou zijn, overtuigen allerminst en geven geen blijk van werkelijk meegemaakte situaties."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Yoontoy, in het district Kismayo, in de provincie Lower Juba in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de CGVS-interviews en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 2, 13; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 2, 7). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP